Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

1. Aarg. Nr. 5. Den 1. Februar 1852. Priis: 24 ß Qvart.

Sjette almindelige Epistel

fra Præsidentskabet for Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige i Store Saltsøe Dal i Deseret, til de Hellige adspredte overalt paa Jorden. Hilsen.

Elskelige Brødre! Da Frelseren vandrede paa Jorden, og hans Disciple spurgte ham, hvilke Tegn der skulde skee i de sidste Dage førend hans anden Tilkommelse, gav han dem følgende Svar: Der skal opstaa falske Christi og falske Propheter, og gjøre store Tegn og Undergjerninger; og de skal sige: See her! og: See der! saa at de skal forføre selv de Udvalgte, om det var muligt. Følger dem ikke, og tro dem heller ikke; thi ligesom Morgenens Lys gaaer ud fra Østen og skinner indtil Vesten, saaledes skal ogsaa Menneskens Søns Tilkommelse være.

Mange af de omhandlede Tegn og Underværker, og falske Christi og falske Propheter, har allerede viist sig, idet Mange har erklæret, at de vidste Dagen, naar Menneskens Søn skulde komme. Mange har troet paa deres Vidnesbyrd og ere blevne skuffede; medens derimod de, som efter Evangeliets sidste Forkyndelse har angret deres Synder, ere blevne døbte i Vandet til Syndernes Forladelse, har faaet Haandspaalæggelse, og ere blevne fyldte med den Hellig-Aand, har givet Agt paa den gradvise Udvikling af Herrens Værk, hvilket har lignet Morgenens Lys, som naar det først forgylder den østlige Horizont, vedbliver at skinne klarere og klarere, og udsprede sig lige til Vesten, og vil saaledes blive ved indtil hele Horizonten er belyst ved Middags-Solens klare Skin; og Retfærdighedens Søn skal vise sig midt iblandt sit Folk, efter hans egne Erklæringer. Det første Morgenlys i denne Tidsalder — den af Frelseren betegnede Tid — var Engelen, som bragte det evige Evangelium, hvilket skulde prædikes for alle Folk, og prædikede og administrerede for Joseph Smith den yngre, og befalede Joseph, at prædike og administrere for Andre, ligesom han havde modtaget det af Engelen; og Lyset vedblev at skinne og udbrede sig, som Andre troede paa Josephs Vidnesbyrd; thi de angrede deres Synder; de bleve døbte af ham, og da han havde annammet det hellige Præstedømme af Engelen, saa overførte han det samme Præstedømme paa de Troende; og disse gik bort for at prædike det samme Evangelium, foretage de samme hellige Handlinger, kalde paa alle de Retfærdige at samle sig sammen, for at opbygge Zion, indtil Lyset nu allerede er bleven seet i Verdens fire Dele, og har kastet sit Gjenskin over næsten enhver Nation og Folkeslag; og dette Evangelium, Saliggjørelsens Plan, er det sande Lys, som skal skinne fra Østen til Vesten; det skal lyse for enhver Slægt, Nation, Tungemaal og Folk paa Jorden førend Enden kommer;

og de Oprigtige, de Hellige, maa samles sammen paa hellige Steder, og bygge Templer, og giøre alle nødvendige Arbeider for at bane Livets og Saliggiørelsens Vei, for de Døde saavelsom for de Levende, førend de kan fuldkomme det Værk, som er dem anbetroet at giøre i denne Evangeliets Forkyndelses og Prøvelsens Tid.

Naar de Hellige i Zion saae, høste og bygge, i Overeensstemmelse med Herrens Raad, da lade de Lyset skinne, ligesaa meget, som om de vare ude omkring iblandt fremmede Nationer, at prædike og døbe til Syndernes Forladelse. Alle Ting, som ere nødvendige at giøre, ere ikkun Dele af det store Hele, som altsammen maa fuldføres førend Menneskene kan blive beredte til igien at skue Faderen Ansigt til Ansigt; og da han nu atter har forundt os den Naade, at kunne sætte os i Forbindelse med vore iblandt Nationerne adspredte Venner, saa vide vi ikke, hvorledes vi kan giøre det med mere Nytte og gjøre vor Epistel mere gavnlig, end netop ved at hellige endeel af den til at fortsætte Historien om vore Sager, saaledes som det nu staaer til og har været siden vort sidste Brev; dette er blot et Gjenskin af det Lys, som i sin Tid skal belyse Verden; thi de Retfærdiges Arbeider, ligesom Guld, Sølv og Ædelstene, vil vedvare, naar Tiden taber sig i Evigheden.

Jernbanen fra denne Stad til Bjerget var allerede tidlig paa Aarstiden opmaalt og tildeels jævnet; og en betydelig Deel Tømmer og Skinner er tilveiebragt. Da Høsten nærmede sig, blev Arbeidet suspenderet af Mangel paa Arbeidere, men vil blive fortsat saa tidlig, som muligt. De 70s Hall's Stue-Etages Muur er nu under Arbeide, og Tiende-Ladens Mure ere fuldførte; ligeledes Snedker- og Malerværkstedets, samt Glatte -og Spalte-Maskinens Mure, fem og fyrretyve Fod vidt og et hundrede og fyrretyve langt, paa Tempel-Grunden, som Forberedelse til at bygge et Tempel; endskjøndt alle de offentlige Arbeider ere blevne forhindrede af Mangel paa Bygningstømmer, Materialier og Arbeidere, og Mangelen har været foraarsaget ved at en Majoritet af Brødrene har forsømt at betale deres Tiende, og det baade hjemme og ude. Det gjør Intet til Sagen, hvor de Hellige opholde sig, med Hensyn til denne Sag; det er deres Pligt, at opoffre en Tiendedeel af deres Formue, naar de komme ind i Kirken, og sideneftér een Tiendedeel af deres Indkomster, for at understøtte de offentlige Arbeider; Bygningen af Templer og andre nødvendige Ting; og dersom de ikke betale Tiende, saa har de ingen Fordring paa de Velsignelser og Begavelser, som vil tilflyde de Troende desformedelst. En Tiendedeel af den Tiende, som de Hellige skylder, vilde, prompte betalt, have sat os istand til, saaledes som vi iforveien havde bestemt, at indelukke Tempel-Grunden som Forberedelse til at begynde Templet næste Aar; men af Mangel paa Midler staaer Pladsen endnu aaben, og Bygningens Paabegyndelse maa endnu udsættes. Det er paa Tiden, at de Hellige forstod, og det er alle Ældstes og andre Embedsmænds, og især Biskoppernes Pligt, at underrette de Hellige om, at Indbetalingen af Tienden er en betydelig Deel af det Arbeide, som er dem tildeelt, ved hvilket de ere istand til at sikkre sig en tilkommende Bolig i den Himmel, de søger efter. Til at forberedes for en celestial Himmel behøver de et terrestrialt Tempels Velsignelser, et Tempels, der er bygget i Israels Guds Navn, og uden disse Velsignelser kan de ikke forberedes for den største Herlighed: og skulde Nogen have den Lykke, at gaae igjennem Templet og annamme alle de Velsignelser og Begavelser, som tilbydes, vilde den Person, som aldrig havde betalt Tiende til Templets Opbyggelse, eller noget andet offentligt Gode, komme til at høre Jesu Ord: "gaa ind ad Døren, men hvo, som ikke gaaer ind ad Døren, men stiger andensteds over, han er

en Tyv og en Røver;" og Herrens Huus er Døren for hvem, der hjælper til at bygge det; men for dem, der har Leilighed til at gjøre det, og gjør det ikke, vedbliver Frelserens Ord at være sandt, dersom de gaae derind; og fra nu af kan de Levende ikke vente Templets Velsignelser, undtagen de hjælpe paa at bygge det. Vi bryde os ikke om Eders Tiende, undtagen forsaavidt den fremskynder Eders og de Dødes Frelse.

Raadhuset er fuldført. Tiende-Forraadshuset nærmer sig sin Fuldendelse, og vil være færdigt til Afbenyttelse i Vinter, i de forskjellige bestemte Øiemeed; istedetfor at man hidindtil har afbenyttet det til Snedkerværksted. Opførelsen af et Tabernakel, paa Tempelgrunden, 126 Fod langt og 64 Fod bredt, er næsten fuldendt, og vi vente, at Bygningen bliver færdig i dette Efteraar. "Deserets Pottemageri" er heldigt i sin Virksomhed, nogle gode lysegule Varer forlod Ovnen den 27de Juni, og hvide Varer ventes snart. Man anseer det for afgjort, at Dalens Materialier, til Fabrikationen af glaserede Pottemager-Varer og Porselæn, vil være lige saa gode, som fra noget andet Sted; og at Pottemageriet snart vil være istand til at forsyne dette Marked. Gode Pottemagere ønskes. En Kartemølle er i Virksomhed og gjør udstrakte Forretninger i denne Dal; ligesaa een i Utah og andre ere paabegyndte.

Der er 4 Korn- og 5 Savmøller i Virksomhed eller næsten færdige i Store-Saltsø-County; ligeledes 2 Korn- og 2 Savmøller i Weber-County; 1 Korn- og 2 Savmøller i Davis-County; 2 Korn- og 3 Savmøller i Utah-County; 1 Korn- og 2 Savmøller i San-Pete-County; 1 Korn- og 1 Savmølle i Jern-County; og 1 Savmølle i Toovele- (Tu-iil-) County; og en tiltagende Attraa og Driftighed i at fremskynde indenlandske Haand- og Maskinarbeider, gjør sig gjældende i hele Territoriet.

Vi har i Sommer gjort en almindelig Visitation omkring i de forskjellige Counties og Colonier; og fandt de Hellige vindskibelige og lykkelige, udvidende deres Agerdyrkning saa vidt, som muligt, og berede Føde for de Hellige, som komme hertil. Høsten vil blive overflødig for Alle, som vil have Leilighed at spise deraf, endskjøndt mange Marker have lidt ved Tørken; Bjergstrømmene have nemlig været usædvanlig lave iaar; og tillige har der været Mangel paa Arbeidere til Vandningen i den nødvendigste Tid. Høstemaskiner og flere Tærskemaskiner behøves meget, og arbeidsbesparende Maskinerier af alle Slags kunde bruges med stor Fordeel iblandt os. Et Høi-Raad blev organiseret i Manti i San-Pete-County den 30te April, Isaak Morley er Patriark i den Stav af Zion. Kridt, Steenkul, Salt og Jern-Erz findes i Overflødighed i Jern-County og Omegn; ligeledes en Substanz, der ligner hvidt Leer, og som meget hensigtsmæssig kan bruges istedenfor Sæbe. Vi bestemte, paa hvilke Steder Colonier skulde anlægges ved Salt-Creek i Jewab-Valley, og ved Corn-Creek i Parowan-Valley, imellem dette Sted og Jern-County; og Compagnier vil umiddelbart efter Conferenzen gaae afsted, for at anlægge hine Colonier.

Nationens Fødselsdag, den 4de Juli, blev høitideligholdt af denne Dals Beboere, paa en høist patriotisk Maade, paa Store-Saltsøes Bredder, omtrent 24 engelske Mile fra Staden, hvilken Festlighed ledsagedes af ethvert Udtryk af Glæde og Fryd, der kunde flyde fra et frit og dydigt Folks Hjerter.

Den 24de Juli blev høitideligholdt som den fjerde Aarsdag efter Pionerernes Indtrædelse i Bjergenes Dal, og denne Høitidelighed var meget mere interessant end de tidligere Høitideligheder, derved at man saae en Procession af Pionererne, af hvilke enhver bar de Værktøier, eller Sindbilleder af Værktøier, Huusgeraad og Redskaber, de brugte paa deres Vei, og efter deres Ankomst, ja, endog Knipper Korn, som Frugterne af deres Arbeide. Erindringen om

denne Dag er fød for de Hellige, ligesom Paaske var det for det gamle Israel; og Taknemligheds- og Taksigelses-Ytringerne paa Aarsdagen vare rene, dydige, hellige og utvungne. — — —

Doctor John M. Bernhisel, og den hæderlige A. W. Babbitt, vendte tilbage til dette Sted den 19de Juli, i Selskab med adskillige Embedsmænd af de forenede Staters Regjering for Territoriet Utah, hvilket blev privilegeret i sidste September 1850, og som den almindelige Regjering nu har faaet dette Territorium under sin fremtidige Varetægt, vil Borgerne blive befriede fra mange Byrder, der ere haarde for dem at bære i et nyt Land, til hvilket de vare nødte til at indvandre, blottede for mange af Livets Beqvemmeligheder. Dr. Bernhisel blev af de forenede Staters Præsident udseet til Special-Agent, til at anvende et Beløb af 5,000 Dollars, der var af Congressen tilstedt til Anskaffelsen af et Bibliothek for Utah; hvilket Hverv han udførte ved at samle Bøger i de østlige Stæder i Løbet af sidste Vinter, og Bogsamlingen er nu paa Veien hertil. Mange Herrer i Staterne har paa Doctorens Anmodning skjænket Bøger, Magaziner, Piecer, Atlasser og Aviser, som i høi Grad vil forøge Utah-Bibliothekets Værdi og Interesse, og som fortjener vore varmeste Taksigelser. Dr. Bernhisel blev eenstemmig valgt til Deputeret til Congressen for dette Territorium, den 4de August, og den 1ste September steg han ind i Postvognen, for at gaae til Washington Stad; den samme Dag man begyndte paa Grundlæggelsen af et Regjeringshuus, paa Union-Square, i denne Stad, til hvis Opførelse Congressen har indrømmet 20,000 Dollars.

Dalen er for nærværende Tid godt forsynet med et almindeligt Vare-Forraad; men da Udførselen af Contanter i det sidste Aar har været meget større end Indførselen, saa er det at befrygte, at mange Artikler ville blive liggende usolgte, hvilke kunde anbringes med Fordeel, dersom det for fremmede Markeder passende Circulationsmiddel var i deres Besiddelse, som gjerne vilde kjøbe. Tagspaaner forfærdiges nu i stor Mængde, og ville blive brugte i meget stor Maalestok, naar blot Søm kunde anskaffes, men man troer ikke at Halvdelen, og sandsynligviis ikke en Fjerdedeel af de nødvendige Søm vil blive indførte iaar; og den nærværende Udsigt er, at man vil komme til at vente med mange Bygninger indtil næste Markedstid, af Mangel paa passende Søm. Dersom et Compagni af Brødre kunde blive dannet i England, Wales, Sverrig, eller noget andet Land, og komme og skille Jernet fra Erzen (magnetisk Erz af bedste Slags), og gjøre Maskiner til at rulle, glatte og hugge Søm, og udtrække Jerntraad; det vilde være et af de største Hjælpemidler, for at fremskynde Dalenes Bebyggelse; og de præsiderende Eldste i disse Lande beordres til at undersøge denne Sag og drage Omsorg for at der kommer et saadant Compagni snarest muligt.

Skolehuse ere blevne opførte i Qvartererne, og Skoler har været i Virksomhed i dette Aar. Hovedskolen har været suspenderet nogle faa Uger, af Mangel paa beqvemt Rum. Men et Huus bygges til dens Beqvemmelighed, og Skolen vil fortsættes næste Vinter. En Deel af Muren omkring Universitets-Grunden er fuldført, og en Deel har maattet vente af Mangel paa Arbeidere, en Hindring vi ofte støde paa, og som kunde undgaaes, dersom nogle faa Snese Tusinder af de Hellige, der er i andre Lande, vilde i Israels Guds Navn staae op og komme hjem, og hjælpe os at gjøre, hvad der forlanges af vore Hænder, og det er ligesaa meget de Helliges Pligt at samle sig sammen, som det er Synderens Pligt, at angre og lade sig døbe til Syndernes Forladelse, og enhver Hellig, der ikke kommer hjem, naar der gives Leilighed dertil, han vil blive plaget af Djævelen. Og hvorfor? Dersom I blive i

Fiendens Land, efterat I har havt Leilighed til at flygte, saa vil den Fiende fordre og udøve Magt over Eder; medens Eders Tro vil henvisne, fordi I have været ulydige mod det Raad, at samle Eder med de Troende, til hellige Steder, hvor den Hellige i Israel præsiderer i sit Folks Midte, og hvor Satans Magt er forstyrret, brudt eller undertvungen; derfor, dersom I tøve, efterat en Udvei har været gjort til Eders Flugt, og desformedelst miste Eders eget eller Eders Families Liv, eller Eders Eiendom, hvis Skyld vil det da være? og hvis Tab? — I maae bære det.

Hr. S. M. Blair og Præsident Joseph Young berede Møller og Presser i vor Stad, for at udtrække Saften af Bederne, af hvilke der er høstet en Mængde i Aar; og endskjøndt vi ønske dem Held, og antage, at de vil bidrage meget til at bøde paa Mangelen paa Sukkerstof, til Brug i Huusholdningen, kjende vi dog Ingen i vor Midte, der er tilstrækkelig bevandret i at raffinere Bedesaften og gjøre et fuldkomment Sukker; men vi vente, at Erfaringen snart vil kunne overvinde denne Mangel paa Underviisning; vi vente ogsaa, at der tidlig paa næste Aar vil ankomme et Compagni Manufakturister fra Frankrig, som vi have erfaret fra Eldste Taylor. Vi have ogsaa fra samme Kilde faaet at vide, at et stort Selskab Uldenmanufacturister vil komme paa samme Tid, fra det samme Land, medbringende alle nødvendige Maskinerier, saa og ventes de bedste Slags Faar, hvilket vi altsammen trænger til her; og vi haabe, at Intet vil komme imellem og forhindre disse Selskabers Ankomst imod vor næste Bede- og Uldhøst. Man er allerede ifærd med at oprette et lille Uldtøi-Fabrik i vor Dal, og der er mange Faar her, men Tusinder flere behøves.

De Forsøg, man hidindtil har gjort med at garve Huder, og gjøre Læder, har været meget indskrænkede i Dalen. Der behøves meget Læder i dette Land, og mange Tusinder af de bedste Huder ere raadnede eller fordærvede, af Mangel paa tilstrækkelig Hjælp til at oprette Garverier, og forvandle hine Huder til Læder. Der er Nok af Garvnings-Materialier, ved hvilke man kan udføre Arbeidet med Fordeel, og forebygge Nødvendigheden af besværlige Indførsler til enorme Priser; og dersom nogle af Brødrene, som ere Garvere, vilde komme hjem og give Agt paa deres Kald her, saa vilde de annamme mange Sjæles Velsignelser. Man gjør nu nogle Forsøg med denne Forretning, men mere Hjælp behøves. Brødre! Høsten her er stor, men Arbeiderne ere faa.

Vi have truffet Foranstaltninger i Løbet af forrige Aar, med en Herre i Wisconsin at han skal komme hertil, for at forfærdige Papiir. Rygtet siger, at han er paa Veien, og vi vente at see ham her i dette Efteraar.

Bøger, Papiir, og ethvert Intelligenz-Middel gjennem Pressen, staaer i usædvanlig høi Priis paa dette Sted, hvilket for en stor Deel kommer af den besværlige Transport; men man vil kunne hjælpe meget herpaa, naar Kludene i Dalen kan blive forvandlet til Papiir. En stor Bogtrykkerpresse er nylig ankommet, og tillige alle Materialier til en respektabel Avis og et lille Bogbinderi, hvilket sandsynligviis vil komme igang i Vinter.

Varmbadehuset har iaar været aabent for Besøgere. Man har lavet fortræffeligt Salt ved at koge 3 til 1 af Søens Vand. God Kalk er brændt i Red-Bute-Kanyon. Man graver Gips i henved 2 engelske Miles Afstand fra Staden, som bruges meget i Pottemageriet, samt til at gjøre Huse færdige med. Saleratus fra Søen fire engelske Mile østen for Independenz-Rock, bruges meget i Dalen, og de Hellige gjøre vel i at medbringe, hvad de kan, naar de komme; og Borax fra Søen, vesten for Independenz-Rock, vilde blive meget brugt af vore Mechanikere, dersom de kunde faae det.

Fælleden mod Nord fra Staden er indhegnet; og den til de Fattiges Brug bestemte Mark, vesten for Jordan, er nu næsten omgivet af en Grøft. Mange Huse og andre Bygninger ere blevne opførte i Staden og paa Landet i dette Aar, og mange flere vilde der være, dersom man kunde skaffe Materialier og Arbeidere.

Stæderne: Ogdon, Provo, Manti og Parowan har organiseret sig under deres respektive Privilegier, og regjeres ved Municipallov. Nætterne har været varmere end sædvanlig de sidste tre Maaneder, og Vindene mere hyppige og stærke i Dalen; der var Frost paa de lave Landstrækninger om Natten den 28de August.

De forenede Staters Post afgaaer fra Store-Saltsø-Stad samt Independence i Missouri først i hver Maaned, og verler i Fort Laramie. Ligeledes afgaaer Posten fra Sacramento (i Californien) og fra dette Sted den første i hver Maaned; og en Post gaaer imellem dette Sted og Dallas i Oregon engang hveranden Maaned. Vi have en ugenlig Post herfra til San Pete, og en halv-ugenlig herfra til Brownsville. Et Postcontoir er etableret i Parowan i Jern-County, men ingen Postgang er endnu etableret imellem Payson og Parowan; men vi antage, at den næste Congres-Session vil medføre Oprettelsen af en Postgang herfra til San Diego, (i Syd-Californien) passerende over Parowan, hvilken Vei vil kunne befærdes til alle Aarets Tider.

Et Postkontoir er etableret i Honolula paa Oahu (Sandwich-Øerne), og Breve der frankeres til San Francisco, vil blive besørgede ved enhver Afgang. Et Brev fra Ældste Hiram Clark, Sandwich-Missionens Præsident, dateret Honolula den 27de Januar, indeholder vor nyeste Efterretning fra hine Øer. Ældste Clark og Ældste Whittle opholdt sig paa Oahu; Ældste H. W. Bigler og T. Morris paa Molokai; Ældste John Dixon og Wm. Farrer paa Ranai; Ældste Hawkins og Blackwell paa Hawaii; Ældste Cannon og Keeler i Maui; de vare indtraadte i deres respektive Missioner den 20de December. Der er mange Hvide paa hine Øer, men de have kun liden Sands for at tilegne sig Evangeliet. De Indfødte kan i Almindelighed læse og skrive, og ere under Indflydelse af Missionærer, hvis Politik det er, at holde de Indfødte i Underdanighed til deres Theorier, baade ved personlig Indflydelse, og ved Pressens Magt; fra hvilken Presse der udgaaer et Ugeblad. Tre eller fire Udgaver af Bibelen ere udgaaede i det nationale Sandwich-Sprog, hvilket i Længden vil vise sig som en Velsignelse for dette Folk. Vi have ingen specielle og direkte Efterretninger faaet om Ældste Addison Pratt, og Missionen paa Selskabs-Øerne, siden hans Tilbagekomst dertil, eller fra de andre Missioner, i og nær ved det stille Hav, endskjøndt Rygtet siger, at Værket gaaer meget godt i Australien og andre Steder der omkring.

Af Tusindaarets Stjerne af 1ste Juli lære vi, at der var 42 Conferenzer, sammensatte af 642 Grene af Kirken, paa de britiske Øer, og 3874 Ældste og Præster, og mere end 32,000 Medlemmer, og Evangeliet vedbliver at udspredes, og de Troende formere sig stærkere end nogensinde. Næsten 1000 udvandrede derfra forrige Aar, og 50 bleve døbte paa Overreisen fra Liverpool til New-Orleans med Skibet Olympus, hvor Ældste Wm. Howel præsiderede. Ældste Wm. Burton, af denne Stad, døde i Edinburg, sidste Marts. Dette er den tredie Døde iblandt de amerikanske Ældste, paa de britiske Øer. Tidligere døde Ældste Flanigan i Birningham, og Ældste Barnes for nogle Aar siden; og den fjerde af alle dem, der ere døde paa fremmede Missioner er nemlig Ældste Hanks, der døde tilsøes, paa hans Reise til Selskabs-Øerne, i Aaret 1843. Londonner-Conferenzen tæller over 3000, og modtager ved Daab mere end 100 om Maaneden.

I Italien gaaer Værket stadigt fremad, under Ældste Lorenzo Snows Præsidentskab, og Aarhundreders dybt rodfæstede Tradition begynder at give Plads for sund Eftertanke og for Sandhedens Lys. Ældste Snow er ifærd med at oversætte (dersom den ikke allerede er færdig) Mormons Bog i det italienske Sprog. Waldenserne begynde at see efter Sandheden, og Schweitz glæder sig i Haab om evigt Liv. Ældste John Taylor er i Frankrig, prædiker og oversætter Mormons Bog paa Fransk, men Oversættelsen er sandsynligviis færdig førend nu, og Udsigten er smigrende i hiint Land. Ældste Erastus Snow fortsætter sine Arbeider i Danmark, og har oversat Mormons Bog i det danske Sprog. Og saaledes kan denne, den allervigtigste af alle Bøger for den nuværende Slægt, nu læses af den større Deel af Jordens Beboere i et Sprog, som de forstaae. Megen Modstand har viist sig imod Evangeliet i Danmark og tilgrændsende Lande; dog har Sandheden triumpheret, og den vil gjøre sig gjældende, og Satan vil vedblive at gjøre Modstand og fægte, indtil han er bunden; og denne Modstand er god til at prøve de Helliges Tro og Udholdenhed; og af denne Grund er det nødvendigt, at der skulde være en Djævel, netop for at prøve Menneskene og aabenbare, hvilke der ere de Retfærdige. Mirakler skee, Syge helbredes, Lamme løbe, Evangeliet prædikes for de Fattige, og Gud er med sine Hellige. Evangeliet er nylig gaaet fra Danmark til Island.

(Fortsættes.)

Kirkens Historie.

(Slutttet fra Pag. 53).

Eftersom vi have maattet beskrive sørgegelige og kummerfulde Scener, og bedrøvet de Retsindiges Hjerter, føle vi os i Sandhed lykkelige nu at kunne henvise Læseren til de Helliges nærværende gode Forfatning. Følgende er et Udtog af et almindeligt Epistel fra Præsidentskabet i 1849.

„Vi staae i fredeligt Forhold til alle Nationer, Riger, Magter, Regjeringer og Authoriteter paa den ganske Jord, undtagen Mørkets Rige og Magt; hvilket er neden fra, og ere rede til at udrække vore Hænder til Jordens fire Hjørner, med Salighed til enhver oprigtig Sjæl; thi vor Mission i Jesu Christi Evangelium naaer fra Hav til Hav, og fra Floderne til Jordens Ender, og Herrens Velsignelser ere over os; og naar alle andre Arme synker, skal den Almægtiges Kraft aabenbares til vor Beskyttelse; thi vi forlanger ikke Andet, end hvad ret er, og vi ønsker Intet, uden hvad ret er, og Gud har sagt, at vor Styrke skal være som vor Dag; og vi indbyder alle Præsidenter, Keisere, Konger, Fyrster og Adelsmænd, Statholdere, Overster, Dommere, og alle Nationer, Stammer, Tungemaal og Folk over den ganske Jord til at komme og hjælpe os at bygge et Huus til Jacobs Guds Navn; et fredeligt Sted en Stad til Hvile; et Hjem for de Fortrængte fra alle Lande, dem, der elsker deres Næste, som dem selv, og ere villige til at handle imod Andre, som de selv ønsker at behandles; og dette agter vi at gjøre; og vi vil gjøre det, om Gud giver os Evne; og vi vil hjælpe hver Een, som vil hjælpe til, at understøtte gode og retfærdige Love til Dydens Forsvar og Udydens Straf.

„Det Rige, som vi opretter, er ikke af denne Verden, men det er den store Guds Rige, det er Frugten af Retfærdighed og Fred, og Frelse for enhver Sjæl, der vil annamme

det, lige fra Adam til hans sildigste Afkom. Vi vil alle Menneskers Vel, og vi ønsker dem Salighed baade i Tid og Evighed, og vil gjøre dem Godt, saafremt Gud vil give os Evnen og Menneskene vil tilstede os det, og vi vil ikke gjøre noget Menneske Fortræd; men, om Menneskene ville sætte sig op imod den Almægtiges Kraft, at kuldkaste hans Værk, da maae de visseligen vide, at de løber imod de tykke Knopper paa Jehovahs Skjolde, og saa sandt, som Gud lever, vil de blive fordærvede.

"Kom da, I Hellige! Kom, I hæderlige Mænd paa Jorden! Kom, I Vise, I Lærde, I Rige, I Adelige, efter den store Jehovahs Rigdom, Viisdom, og Kundskab, fra alle Nationer, Stammer og Riger og Folk og Tungemaal og Dialecter paa den ganske Jordens Kreds, og føier Eder til Emanuels Banner, og hjælper os at opbygge Guds Rige og stadfæste Sandhedens, Livets og Salighedens Grundsætninger, saa skal I faae Eders Løn iblandt de Retfærdiggjorte, naar den Herre Jesum Christum kommer, at gjøre sig en synderlig Eiendom, og da kan ingen Magt paa Jorden eller i Helvede faae Overhaand over Eder.

„Kom da, I Hellige af sidste Dage, og alle I Store og Smaae, Kloge og Daarlige, Rige og Fattige, Ædle og Uædle, Ophøiede og Undertrykte, Regenter og Undersaatter paa hele Jorden, som elsker Dyd og hader Udyd, og hjælp os at gjøre dette Arbeide, som Herren har krævet af vore Hænder; og forsaavidt som det sidste Huses Herlighed skal overgaae det førstes, skal Eders Løn blive hundrede Fold, og Eders Hvile skal være herlig. Vort Valgsprog overalt i Verden er: Fred med Gud og Velvillie for alle Mennesker."

I dette fredelige Land have mange tusinde af de Hellige allerede samlet sig, og de have anlagt en Stad, kaldet Store Salt-Søe Stad; og forunden deres private Vaaninger have de opført adskillige smukke og store offentlige Bygninger. Mange Saug- og Meelmøller ere i Virksomhed, og forskjellige Fabriker anlægges; offentlige Læreanstalter ere blevne oprettede, een af hvilke den lovgivende Assemblee har skjænket en aarlig Sum af 5000 Dollars i et Tidsrum af 20 Aar. Da de selv have gjennemgaaet stor Trængsel, saa forglemme de ikke nu, i deres Velstand, deres Brødre, som endnu ere tilbage, adspredte iblandt Nationerne, og følgeligen have de oprettet et "Vedvarende Fund" for de Fattiges Udvandring hertil. Mange tusind Dollars ere allerede givet til denne Hensigt, og som Israels Samling er bleven bestemt af Herren, saa er dette Fund bleven ordnet saaledes, at det vil kunne forøges til Millioner, hvorved de ærlige Fattige iblandt Menneskene kunne blive hjulpne, og med fuldkommen Vished opløfte deres Hoveder og glæde sig, for deres Forløsnings Time er nær.

I samme Dal, som og i andre tilstødende, have de anlagt andre Stæder, medens det omliggende Land bliver anvendt til Avlsbrug, og saaledes "skal Ørken og de tørre Steder glæde sig derved, og den øde Mark skal fryde sig, og blomstre som en Rose." Alt, hvad dem fattes, for at kunne leve et beqvemt og behageligt Liv, vil vedblive at flyde ind til dem ved den aarlige Tilstrømning af Nykommere; de Flittiges Viisdom og Skarpsindighed vil snart sætte Guds Børn istand til, at forsyne sig med Livets Beqvemmeligheder ved deres egne Hænders Gjerning. Omtrent 60 Mile fra Store Salt-Søe Stad, i en sydlig Retning mod det stille Hav er en vidtløftig Coloni af de Hellige bleven anlagt; saa og een i det sydlige Californien nærved Kysten, og flere mindre mellemliggende Anlæg paa denne Vei, hvilken man agter at afbenytte til Emigrationen i Fremtiden. De har ogsaa dannet et Stats-Gouvernement, under Navn af Staten Deseret, og indsendt til Congressen deres Fordringer paa Optagelse i Unionen, og Con-

gressen har antaget det, under Navn af Utah Territorium.

For at give Læseren at forstaae, hvorledes dette Folk bliver betragtet af den mere ædelsindede og agtbare Deel af Publicum, fremlægge vi følgende Udtog af een af de meest populaire amerikanske Aviser.

„Vi ønske at henvende Læserens Opmærksomhed paa de Helliges ny og høist forunderlige Stilling. Flere tusinde af dem har fundet et Hvilested paa den allermærkværdigste Plet i hele Nordamerika. Siden Israels Børn vandrede gjennem Ørken, eller siden Korstogene til Palæstina, er der ikke skeet Noget, saa overordentligt, ikke Noget, i historisk Henseende saa besynderligt, som de Helliges Udvandring og nye Nedsættelse. Tusinder af dem kom fra Manchester, Sheffield og andre berømte Fabrikstæder i England, at forene sig med andre Tusinder fra det vestlige Ny York og Ny England — Pilgrim-Fædrenes agtbare Afkom — tilsammen at danne en Coloni i Vesten. Midt iblandt Kirkerne og Skolerne i Lake County i Ohio bygger de et Tempel — uddrevne derfra, formedelst den offentlige Opinion, bygger de Nauvoo i Illinois — der bliver til en stor Stad — tyve tusind Mennesker strømmer dertil — atter bliver de fornærmede — atter angrebne med populair Forfølgelse — deres Prophet myrdet — deres Stad gjort øde, og endeligen deres Tempel brændt! Mon ikke al denne Forfølgelse, de har været underkastet, gjør en Ende paa dem? Aldeles ikke. Flere tusinde ere nu bosatte i en blomstrende Forfatning, midt i Amerikas udstrakte Høider — andre Tusinder fra Iowa føie sig til dem, og atter andre Tusinder kommer fra England og Wales. Det er visseligen et besynderligt, sjeldent Skuespil, og een af de allermærkværdigste Acter i Tidsalderens Drama. Den Plet, hvor de Hellige nu ere bosatte, er i geographisk Henseende, een af de allerinteressanteste i den vestlige Verden."

Cincinnati Atlas.

Idet vi slutter denne de Helliges timelige Tilstands korte Historie, er det os en stor Fornøielse, at kunne forlade dem under saa lykkelige Omstændigheder. Menneskene har anstrængt deres Viisdom, Kløgt og Magt, for at standse Sandhedens Fremgang og forstyrre de Helliges Enighed; men deres Bestræbelser har ikkun været en sørgelig Fremstilling af deres egen Daarlighed og Ondskab, og har tilveiebragt, hvad der er netop det Modsatte til deres Hensigt; og ved at erfare disse Ting, kunne alle Mennesker lære, at hvad Gud har sat sig for at gjøre, kan ikke forhindres. „Thi Herren vil trøste Zion, han vil trøste alle dens øde Steder, og gjøre dens Ørk, ligesom Eden, og dens øde Mark, ligesom HERRENS Have; der skal findes i den Fryd og Glæde, Taksigelse og Lovsangs Lyd." (Es. 51, 3). Thi han har sagt: „Gjør Dig rede, bliv oplyst, thi Dit Lys er kommet; og HERRENS Herlighed er opgangen over Dig. Thi see, Mørket skal skjule Jorden, og Dumhed Folkene; men HERREN skal oprinde over Dig, og hans Herlighed skal sees over Dig. Og Hedningerne skulle vandre ved Dit Lys; og Kongerne ved det Skin, som er opgangen for Dig." (Es. 60, 1 til 3).

Efter at vi, i vor Historieskrivning, har fulgt den samlede Deel af Menigheden, ville vi nu i Korthed vende Blikket paa de Ældstes Missionsarbeider igjennem samme Periode. Vi have allerede bemærket, at disse, hvem Gud kaldte til at forkynde sit Evangelium, vare ikke de Mægtige paa Jorden, efter Tidernes Viisdom og Lærdom; men, de vare oprigtige og rene af Hjertet, Mænd, der agtede Alting som Skarn for Christi Kundskabs Ypperlighed; og for at udbrede denne Kundskab, opoffrede de Alt; villigen tilsidesatte de al verdslig Interesse, forlode

Hjem og Venner, og drog bort og prædikede, hvorsomhelst de fandt Leilighed. Hvorsomhelst de kom hen, bekræftede Herren deres Vidnesbyrd ved sin Aand, hvorved Tusinder ledtes til at forsage deres Feil og deres modsigende Religioner, og blive Evangeliet lydige. Ved at omvende dem fra deres Synder efter Befaling, og blive døbte af hans Tjenere, som vare bemyndigede dertil fra det Høie, fik de Syndsforladelse og den Hellig-Aands Gave, og saaledes kunde hver for sig vide, at det var Guds Værk.

Eftersom Herren ikke leier Menneskene til at gjøre sit Arbeide, men befaler dem dertil, saa forlangte han dem at gaae ud uden Pung eller Taske og prøve Verden, og ved at udføre dette, maatte de sandelig udstaae store Trængsler. Skjøndt mange annammede Budskabet med Glæde og gladeligen adløde dets Fordringer, var der dog mange, der modstode og forfulgte. Disse, hvis Levebrød derved kom i Fare, vare de allerarrigste i deres Modstand; men, alle deres Bestræbelser for at standse Sandhedens Fremgang, tjente kun til at forstærke dens Hurtighed. Saa kraftigen voxte Herrens Ord og fik Magt. I nogle faa Aar bleve Menigheder oprettede i de fornemste Byer og Stæder i de forenede Stater og i Canada.

I Aaret 1837 skete det, at to af de tolv Apostler og nogle faa andre Ældste, efter Guds Befaling forlode deres Fødeland, for at bringe Evangeliet til Storbrittanien. Efter en møisommelig Reise ankom de til England og begyndte deres Arbeide i Preston. I Førstningen oplod man nogle faa Kirker og Forsamlingshuse til deres Brug, men snart bleve de alle tillukte for dem. Alligevel bleve de ved ufortrøden, og Herren velsignede deres Arbeide. Som det var i Amerika, saaledes var det i England. Nogle glædede sig ved det gamle Evangeliums Fornyelse, medens Andre loe, spottede og forfulgte.

Det har siden udspredt sig i alle Dele af England og Wales og tildeels i Skotland, Irland og paa Øerne i Canalen. Menigheder ere oprettede i de formemste Byer og Stæder i disse Lande og i mange af de omliggende Smaabyer, saa at der for nærværende Tid er imellem 40 og 50 tusinde Hellige i de brittiske Lande. Efterretninger fra Frankrig, Tydskland, Italien, Schweitz, saavelsom Norge og Danmark om Sandhedens Udbredelse ere ogsaa gunstige. Ligesaa fra Ostindien, Sydamerika, Ny Holland, og Øerne i Havet. Paa Selskabsøerne i det stille Hav, er tre tusinde Sjæle allerede blevne omvendte fra deres Afguderi og Overtro, og ere blevne vor Herre Jesu Christi Evangelium lydige; og dets Indflydelse udbreder sig stærkt paa Sandwichsøerne og andre Grupper i det stille Hav.

Medens dette mageløse Værk er blevet udført, har de Tolv bestandig været forrest og fremmest i at indføre Evangeliet i fremmede Lande, bærende Dagens Byrde og Hede. Medens de Hellige trygt nedsætte sig i Dalen og nyde Himlens og Jordens Velsignelser, ere de langt borte fra deres Familier, omvandrende i forskjellige Verdensdele. Hvor de end have gaaet hen, er Ordet blevet stadfæstet „med Kraft, og med den Hellig-Aand, og med megen Overbeviisning." Og formedelst Tro og Bøn med Guds Anordninger, ere de Syge og Besværede blevne helbredede, de Lamme bragte til at gaae, de Døve til at høre, de Stumme til at tale, og de Blinde til at see. De Hellige ere i Besiddelse af Kundskaben om disse Ting, da de ofte finder Sted; og paa Grund af deres Vidnesbyrd om disse Ting, have de liidt de Forfølgelser, vi have beskrevet; og medens det altid bliver et Vidne imod de Onde, er det et uforgængeligt Mindesmærke om Guds Folks Værdighed til at arve Livsens uforvisnelige Krone evindeligen i Himlen.

Medens Ordet ved Prædiken er blevet vidt udbredt, er det ogsaa blevet vidt udbredt

formedelst Pressen. Mange tusinde Exempla er af Mormons Bog og Lærdommens og Pagtens Bog ere udgivne i Amerika og Storbrittanien. Ogsaa i Frankrig, Tydskland, Italien og Danmark. Foruden disse fornemste Værker, er der ogsaa mange andre mindre Værker af stor Vigtighed bleven udgivet, og mange, mange tusinde Traktater baade i Europa og Amerika. Medens de Hellige boede i Ohio og Missouri, udgave de tvende periodiske Skrifter, kaldet „Messenger and Advocate“ og „Evening and Morning Star.“ I Illinois havde de to andre Tidsskrifter, nemlig „Times and Seasons“ og „Nauvoo Neighbour.“ I Stæderne New York og Philadelphia, hvor der var store og anseelige Menigheder oprettede, udgave de andre To, kaldet „the Prophet“ og „Gospel Reflector.“ Disse Blade og Tidsskrifter udbredtes vidt og bredt, og derved blev Guds Ord nøie forklaret og stadfæstet, og en Beskrivelse over de Helliges Forfølgelser var bestandigen for Folkets Øine. Siden 1840 er der i Liverpool i England udgivet et Skrift to Gange om Maaneden, kaldet „Latter Day Saints Millennial Star,“ af hvilket der nu trykkes henved 25,000 Exemplarer (kan erholdes portofri et Aar ved at betale os 2 Rbd.) I Wales have de et Tidsskrift, kaldet „Zions Trumpet.“ Paa den vestlige Udkant af de forenede Stater trykkes en Avis, kaldet „Frontier Guardian.“ En anden i Store Saltsø Stad, kaldet „Déseret News.“ En anden i det vestlige Californien, kaldet „California Star.“ „l'Etoile du Deseret“ i Paris. „Zions Panier“ i Hamborg; Alle bestyret af de Ældste med stor Duelighed, og meget Godt er bleven udrettet formedelst dem.

Saaledes er, i det korte Tidsrum af eet og tyve Aar, et Værk bleven udført, der ikke, naar Omstændighederne tages i Betragtning, har sin Lige i Verdens Historie — et Værk, som er blevet modstaaet paa alle Kanter; det har været Gjenstand for fordreiet Fremstillelse i enhver Deel af Verden; det er blevet modstridt af de lærdeste Theologer; det har overvundet Vanskeligheder af de meest afskrækkende Slags; det har gjennemgaaet de allerhedeste Prøver, og liig Guldet, naar det kommer af Ovnen, har det hver Gang skinnet klarere og klarere; og medens det har seiret over enhver Hindring, har det ei alene viist, at „Sandheden er mægtig og vil seire,“ men har ogsaa viist, at den er bleven understøttet af Een, hvis Arm er mægtig, og hvis Ord skal blive opfyldt, og hans Gjerning fuldbyrdet, uagtet Jord og Helvede er imod.

Conferenze-Raport
holdt i Aalborg d. 4de Januar 1852.

E. Christiansen Præsident.

Tilstede af Ældste 2. Udsendte herfra 2.

Af Præster 7. Af Lærere 5. Fraværende 1. Af Diaconer 1. En stor Forsamling af de Hellige. Conferenzen aabnedes med Sang og Bøn Søndagen den 4de Jan. Kl. 11 Fmd. Derefter fremstod Præsidenten, og kjærligen hilsede Conferenzen, og udtolkede sin Glæde over atter at være tilstede iblandt saamange Sødskende, samt formanede til Trofasthed paa den ved Saliggjørelsens Evangelium begyndte Vei til Salighed.

Paa Præsidentens Opfordring fremstod Ældste H. P. Jensen, som ønskede Guds Velsignelse over Conferenzen; og hvad hans egen Person angik, da var han villig til at underkaste sig Præsidentens, ved Guds Aands Vidnesbyrd herefter tagne

Bestemmelse, indtil han bliver kaldt af Apostelen E. Snow til længere Udsendelse.

Dernæst fremstod Lærer S. Thomsen, og afgav Forklaring over hans Udsendelse til Randers og Omegn, hvor der var Udsigt til en stor Velsignelse, men der var store Forfølgelser af Præsterne og saa mange, som de kunde opægge til Ondskab imod Sandheden af Evangelium.

Ligeledes gav Præst Vinberg Beretning om Vensyssel, hvor han i Forening med Præst N. Petersen havde været udsendt, at de havde forkyndt Evangeliet, hvor de havde fundet Plads, og haabede, at Gud dertil vilde give sin Velsignelse.

Derefter fremstod Præsidenten, og ved Guds Aands Veiledning talede til Opbyggelse og stor Glæde for hele Forsamlingen, og formanede til Aarvaagenhed og Bøn.

Præsidenten ønskede at høre Brødrene udtale deres Følelser til fælleds Glæde og Opbyggelse.

Og efter at Br. S. Thomsen havde talt, og opmuntret Sødskende til Trofasthed og Kjærlighed i den oprettede Pagt med Herren, deres Gud, fremstod igjen Præsidenten, og forestillede Conferenzen Nødvendigheden af, at ihukomme i deres Bønner, hvem Gud havde udvalgt til at udføre sit Arbeide i disse sidste Dage, og foreslog for Conferenzen, at anerkjende og opholde i deres Bønner Propheten for Kirken paa hele Jorden, Brigham Young, og hans Raadgivere, hvilket eenstemmigen vedtoges.

Ligeledes at opholde i deres Bønner de 12 Apostler, som opholde sig i de forskjellige Verdensdele. Eenstemmigen vedtaget.

Ligeledes at anerkjende og opholde i deres Bønner de Halvfjerdsindstyve, som vare udsendte i de forskjellige Verdensdele. Eenstemmigen vedtaget.

Ældste Jensen foreslog, at opholde og anerkjende Præsident, Ældste Christiansen, i sit Kald; eenstemmigen vedtaget.

Præsidenten forelagde Conferenzen, om Nogen havde Noget at klage over de Brødre, som havde tjent dem, da at tilkjendegive det, for at det kunde vides, om de vare værdige til at besidde deres Kald eller ikke. Og da der Ingen fremstod, foreslog han dem efter Orden, at Menigheden anerkjender dem og opholder dem i deres forskjellige Kald, som Menighedens Tjenere; eenstemmigen vedtaget.

At organisere en Menighed særskilt fra Aalborg i Kjelgaarden og Omegn i Forening med Hals, med egen Protocol og Raad; eenstemmig vedtaget.

Forlangte Sødskendes Ønske, hvem de vilde have til Forstander for den aalborgske Menighed; Præst Vinberg foreslog Præst Skov; eenstemmigen vedtaget.

Præsidenten foreslog Præst Skov til at ordineres til Ældste; eenstemmigen vedtaget.

At der organiseres en Green af Kirken i Vensyssel; eenstemmigen vedtaget.

At Broder Vinberg ordineres til Ældste og gaaer til Randers og Omegn, og arbeider for Evangeliets Udbredelse; eenstemmigen vedtaget.

At Præst Johannes Bohn gaaer til Salling og forkynder Evangeliet derstedes; eenstemmigen vedtaget.

At Frederik Jensen af Salling ordineres til Lærer, og arbeider i Forening med Broder Bohn; eenstemmigen vedtaget.

Conferenzen blev sluttet for een Time med Sang og Bøn.

Kl. 2. Forsamlingen aabnedes med Sang og Bøn.

Præsidenten fremstod og vidnede Evangeliet, til vore Hjerters Glæde og Formaning ved den Hellig-Aands Kraft. Og derefter spurgte den Kjeldgaardske Menighed, hvem de vilde have til Forstander. Broder Skov foreslog Præst N. Mikkelsen; eenstemmigen vedtaget.

Præsidenten foreslog, at N. Mikkelsen ordineres til Ældste; at Lars E. Domgaard ordineres til Lærer i Hals under-

Forstander Mikkelsens Bestyrelse; eenstemmigen vedtaget.

At K. Nielsen ordineres til Diacon i samme Menighed; vedtaget.

At Ældste H. P. Jensen præsiderer over Menigheden i Vensyssel, og Lærer S. Thomsen arbeider under hans Bestyrelse i denne Menighed; eenstemmigen vedtaget.

At Præst A. Andersen gaaer med Ældste Vinberg.

At Præst N. Petersen arbeider under Ældste Jensens Bestyrelse i Vensyssel, ved Hjørring og Omegn; eenstemmigen vedtaget.

At M. C. Bastholm ordineres til Lærer under Ældste Jensens Bestyrelse; eenstemmigen vedtaget.

At J. Thomsen ordineres til Præst under Forstander Skovs Bestyrelse; eenstemmigen vedtaget.

Derefter talede Brødrene til Opbyggelse og uddeelte den hellige Nadvere. Derefter foretoges Ordination af Ældste Christiansen og Jensen. Nogle Syge bleve velsignede, og Conferenzen sluttedes med Sang og Bøn.

Johannes Bohn,
Skriver.

Sildigere fra Aalborg: Ældste Christiansen skriver den 14de Januar: Jeg har arbeidet her i Omegnen siden Conferenzen, og der er stor Velsignelse; der er i den sidste Maaned bleven over 30 døbt omkring Aalborg, og lige saa mange er snart beredt; og jeg maa blive, for at ordne det Nødvendige i de nye oprettede Menigheder; thi der er megen Modstand, især af vore Fiender, Baptisterne. Men Guds Aand arbeider med os, og Brødrene her ere meget velsignede. — — Af et Brev fra min Kone (i Skive) erfarer jeg, at Folket der slog mine Vinduer ind Aftenen efter jeg reiste, den 3die Januar. Min Kone maatte forlade Huset og tage Barnet med. — — Min Fader er truet paa det Værste, dersom Præsten eller Menigheden seer en Mormon komme i hans Huus. Men jeg troer ikke, at Djævelen ret længe kan holde ham fra Guds Rige.

Fredericia Conferenz. Præsidenten C. Larsen og Skriveren J. Jessen har indsendt en interessant Beretning om Conferenzen i Fredericia, holdt d. 25de og 26de Dec. 1851, hvilken var glædelig og til vor fuldkomne Tilfredshed. Men da den er vidtløftig og vi har Mangel paa Plads, saa indskrænke vi os til et kort Overblik:

Lars Jensen blev ordineret til Ældste og Forstander for Fredericia Menighed. Johannes Larsen til Ældste, og Forstander for Greis Menighed. Ældste Sørensen beskikket til at arbeide iblandt de Hellige i Store Lime og Omegn. Ældste Wm. Andersen og Præst Hansen paa Fyen. Og flere andre Brødre bleve valgte til Tjenesten og ordinerede til mindre Embeder. Fuldkommen Enighed og Fred herskede under Conferenzen. Den Hellig-Aand var rigelig udøst, og Alles Hjerter glædede sig ved Ordet. Alle Kirkens Autoriteter bleve eenstemmigt anerkjendte i deres Kald. Ved Slutningen af Conferenzen var Antallet: 81 Medlemlemmer, indbefattende 5 Ældste, og flere Præster, Lærere og Diaconer, af hvilke flere reiser om og prædiker Evangeliet.

Det vilde glæde os at see saa mange af de Ældste tilstede i Conferenzen d. 20de og 21de d. M., som kan forlade deres Arbeide, uden at det lider Skade. Skjøndt dette er en Indbydelse for Præstedømmet, vil dog intet Medlem være uvelkommen. Men vi stoler paa, at de Hellige og Sandhedens Venner, vil ikke lade deres trofaste Tjenere gaae fra dem nøgne og tomhændede. Og de Brødre, hvem Viisdom byder at forblive ved deres Arbeide, skal ingenlunde miste deres Deel i vore Bønner og Herrens Velsignelser.

E. Snow.

En Advarsels Røst

og Underviisning for alle Folk;

eller en Indledning til Tro og Lærdomme i Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige.

af Parley P. Pratt.

Oversat fra sjette Udgave.

Fortale til første amerikanske Udgave.

I de sidste ni Aar har det offentlige Sind bestandig været meer eller mindre bevæget, gjennem alle Dele af vort Land, ved Skriget: "Mormonisme, Mormonisme, Forblindelse, Bedrageri, Smærmeri o. s. v., og det fornemmelig gjennem Pressens Hjælp. Mange Tidsskrifter og Dagblade har uophørlig været beskjæftiget med urigtige Domme og Forestillinger, ja Bagtalelse af det skammeligste Slags, i den Hensigt, at tilintetgjøre et uskyldigt Samfunds Indflydelse og Characteer allerede i dets Barndom; et Samfund, hvis virkelige Principer Mange var aldeles uvidende om. Man har anvendt allehaande Ugudelighed imod dem, og falskelig beskyldt dem for vederstyggelige Sæder, saa at paa mange Steder baade Dørre og Øren er bleven lukkede for dem, uden Mulighed at blive hørt et Øieblik. Var dette det eneste Onde, havde vi ikkun liden Aarsag til Klage; men, ifølge heraf, er vi blevet angrebet af den lovforagtende Pøbel, der har nedrevet og opbrændt vore Huse, ødelagt vort Gods, og fordærvet vore Kornmarker, ja endnu mere, de har stenet, pidsket og skudt os; vort Blod har flydt, og Røgen deraf opstiger endnu til Himmelen. Alt dette er vederfaret os blot for vore religiøse Grundsætningers Skyld, i dette vort Fædreneland, det Land, som praler af sin Frihed og sine Love. Forgjæves har vi søgt Skadeserstatning; Staternes Embedsmænd er forblevet døve for de Uskyldiges Raab, skjøndt de for Rettens Fødder indstændig har bedet om Beskyttelse, og som amerikanske Borgere, at forblive i vore naturlige Rettigheder og Friheder.

Hvad skulde vi vel kunde have gjort under saadanne Omstændigheder. Hvorledes skulle vi have kunnet formilde den offentlige Haardhed. Vi var kun faa i Tal og havde kun liden Leilighed til at forklare os. De fleste Blade turde ikke indrykke Noget til vort Forsvar, da de stod Fare for at miste deres Popularitet det Øieblik de gik ind paa vore Grundsætninger. Det er vel sandt, vi publiserede et Maanedsskrift, hvori vore Grundsætninger bleve tydelig fremsatte; men dets Circulation var indskrænket til nogle faa Tusinde. Havde vi under disse Omstændigheder havt Engles Tunger og Apostlers Nidkjærhed, om vore Hjerter ligesom Evigheden var udvidet med himmelsk Kundskab og Kjærlighed luede i vor Barm, ja om vi havde havt i Commission, at bringe det allerglædeligste Budskab, som nogensinde var overbragt os, fra Herlighedens Region, ved Overengelen Michael, det vilde have været ligesaa umuligt for os, at offentliggjøre et saadant Budskab, som det var for Apostlen Paulus, da han stod midt i Ephesus, for at kundgjøre Folket en glædelig Tidende, om en korsfæstet og opstanden Frelser; thi hans Røst blev overdøvet, under det almindelige Skrig: "Stor er de Ephesers Diana. Gaa hen, oplad Røsten til Oceanets brusende Bølger; eller forsøg at føre fornuftig Tale midt under Krigslarmen, naar Kanonerne tordne

eller tael til det hylende Stormveir, medens det udbreder en Oversvømmelse over Sletten; eller lad Røsten være hørt, midt under en Larm af Vogne, der farer hastelig hen over Steenbroen; eller samtael med et sovende Menneske, og til Slutning, tael fornuftigt til en Drukken, medens han raver frem og tilbage under Virkningen af en fortryllende Forgift; og alt dette vil overbevise Enhver om Umuligheden af, at bekjendtgjøre Sandheden til Mennesker, som er villige til at afgjøre Domme over almindelige Rygter, eller som lader sig forlede til at drive ned ad den offentlige Menings Strøm, uden at standse et Dieblik, for at høre og overveie, hvad begge Parter har at fremføre, og derefter at examinere for sig selv. Den offentlige Mening har altid i enhver Tidsalder været en af de største Hindringer for Sandhedens Udbredelse. Om een Straale af Lys i nogen Tidsalder fremskinner i Verden, er den vis paa at komme i Modsætning til Traditioner og længe oprettede menneskelige Skikke og egne Meninger; eller med nogen religiøs Haandtering, saa at de, liig de Epheser bespurgte hinanden: "Hvad skal vi gjøre; vor store Gudinde bliver sagt imod; hendes Herlighed bliver foragtet; hendes Tempel forladt;" eller hvad der var meget værre, deres Haandtering var i Fare; thi ved dette havde de Velstand. Betragter Apostlene i Strid med de jødiske Rabbiner, eller de overtroiske Hedninger; kort sagt, i Kamp med ethvert religiøst Samfund paa Jorden. Mærk det offentlig Skrig: "Dersom vi lader dem saaledes blive ved, vil Alle troe paa dem, og Romerne vil komme og tage baade vort Land og vort Folk." "Disse Mennesker, som oprører hele Verden, ere og komne hid." "Hvad for en ny Lærdom er dette, Du bringer os fremmede Ting for vore Øren." "Disse Mennesker forvirre aldeles vor Stad; og de forkynde Skikke, som det ikke er os tilladt at antage, ei heller at øve, efterdi vi ere Romere." "Hvad vil denne Ordgyder sige; det synes, han vil forkynde fremmede Guder?" — og mange andre lignende Talemaader.

Lad os nu et Dieblik betragte, hvad der er skeet i den nyere Tid: f. Ex. Moderkirkens Adfærd imod de forskjellige Reformatorer. Betragt dem, beløiet, bagtalt, nedsat, pidsket, steenet, kastet i Fængsel, brændt og dræbt paa mange forskjellige Maader; medens den uvidende Mængde bragdes til at tro, at de vare de allerværste Mennesker. Atter, tænk et Dieblik paa Columbus' Anstrængelser, en ukjendt Person med ikkun ringe Lærdom, men velsignet med et rummeligt Hjerte, en ædel Genius, et Sind, der ikke var tilfreds med at vandre i de gamle Fodspor; vant til at tænke for sig selv, sprængte det den Kjæde, der indtil hans Tidsalder, havde holdt Jordens Nationer i Trældom; det hævede sig som paa Ørnens Vinger; det langt overgik Grækernes og Romernes Geni; det udforskede den dybe Hemmelighed, hvilken laa skjult midt iblandt de vestlige Vande. See ham kæmpe og stræbe i 8 Aar imod lærd Uvidenhed og Raadførerne ved Europas Hoffer, medens haanlig Latter og Spot var de solide Argumenter, man fremførte imod hans Theori. Men hvad var Resultatet, da, efter saa mange frugtesløse Anstrængelser, en Esqvadre af tre smaae Fartøier blev udsendt paa en Expedition? En ny Verden fremstillede sig til Forundring for Nationerne, bestemt til, i en kort Periode, at blive en Skueplads for de meest herlige og forbausende Begivenheder i de sidste Dage. Denne Sandhed var ikke saa snart blevet bekræftet, før deres philosophiske, geographiske og religiøse Modsigelser med eet bleve tilintetgjorte; opblæst Uvidenhed og Egensindighed bleve nu tvungne til at kaste deres Ære i Støvet, og bøie deres velbaarne og ærværdige Hoveder for virkelig Fortjeneste, og med beskeden Taushed

lære, at een Sandhed, tydelig beviist, er mere værd, end tusinde menneskelige Anskuelser og Meninger.

Efter at have sagt saa meget, for at indskærpe det menneskelige Sind Nødvendigheden af at høre først, og da sideneftter dømme, vil jeg alene tilføie, at Hensigten med denne Publication er, at give Publicum en correct Underretning om et religiøst System, hvilket har gjennemtrængt enhver Stat fra Maine til Missouri, samt Canada, i det korte Tidsrum af ni Aar, i hvilken Tid Menigheder og Conferenzer ere organiserede i enhver Egn, og de, som i disse Aaringer ere samlede under dette Værks Fremgang, beløber sig til over halvtredsindstyve tusind Disciple; og det har i samme Tid maattet udholde en bestandig Storm af religiøs Indflydelse, anvendt imod det af alle religiøse Partier i Amerika tilsammen.

Hvad kunde vel have fremført dette Værk midt iblandt lovstridige Mobocraters Raseri, uden den Almægtiges Haand! i Kamp mod den Uvidendes Fordomme og den Lærdes Pen; i Krig med alle Christenhedens Troesbekjendelser og Præstekunster; medens Jordens og Helvedes forenede Magt udgjød Forfølgelsens rasende Uveir, hvilket i vort Fædrelands Historie bliver uden Sammenligning.

Dette Værk udgives ogsaa som en advarende Røst eller Sandheds Proclamation til alle Folk, i hvis Hænder det maatte komme, at de maatte forstaae og vorde forberedte paa Herrens store Dag. Meninger og Gisninger om Guds Ord ere værre end unyttige; men tydeliggjorte Sandheder kan alene være til Tjeneste for Menneskeheden; og som den Hellig-Aand alene kan veilede Menneskene i al Sandhed, saa vil vi bede Gud vor evige Fader, i Jesu Christi Navn, at Sandhedens Aand maa inspirere vore Hjerter, og i os forrette disse Gjerninger, at vi maae blive duelige til at skrive og tydeliggjøre Sandheden i Aand og i Kraft; at det maa blive Guds Ord, det evige Evangelium, hvilket bliver en Guds Kraft til Saliggjørelse først til Hedninger og ogsaa til Jøder.

New York 1837.

P. P. Pratt.

(Fortsættes).

Grusom Adfærd paa Falster. Af Breve fra Falkerslov af 20de Jan. erfare vi, at som Ældste Nielsen og Bruhn holdt Forelæsning hos en agtværdig Gaardmand, medens Nielsen læste i Joh. Evangelium, bleve de afbrudte af en Pøbelhob, hvoriblandt var en Præst, Lysene slukkedes og Brødrene overfaldtes og mishandledes paa det grusomste. Bruhn især blev grusomt slaget med Stokke, nedtraadt og sparket, slæbt igjennem flere Værelser ud i Gaarden, og mistede sin Frakke og meget Blod, og Nogle meente at kaste ham i Brønden; men ved Skolelærerens Mellemkomst bleve de uenige, og han slap fra dem. Endvidere skriver han, at han glæder sig i Aanden, og ved de Helliges Bønner er befriet fra sine Smerter, og uagtet han er meget mat og seer frygtelig ud, haaber han snart at prædike Evangeliet for Sødskende og Sandhedens Venner.

Indhold.

„Skandinaviens Stjerne" udkommer d. 1ste i hver Maaned. Man tegner sig i Kjøbenhavn hos DHrr. Boghandlere, og i Provindserne paa alle kongelige Postcontoirer. Portoen betales af Abonnenterne med 5 ß Qvartalet.

Udgivet og forlagt af Erastus Snow, Brolæggerstræde Nr. 80, 2den Sal.
Trykt hos F. E. Bording.